

Les clarisses de Vilobí d'Onyar: “Cosim mascaretes amb tot el cor i tota l'ànima”

Dm, 24/03/2020 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Les germanes clarisses de la fraternitat de Vilobí d'Onyar ja [fa una setmana](#) que cusen mascaretes. Les hores que dedicaven habitualment a fabricar el pa per a l'eucaristia, les dediquen ara a enfilar fil i agulla. Els ho va demanar **Pilar Pina**, delegada de vida consagrada del bisbat de Girona. Com a directora de la Clínica Bofill de Girona, que aquests dies es dedica a atendre malalts per coronavirus, de seguida va identificar la necessitat.

“No podíem fer res més a part de pregar, i cosim mascaretes amb tot el cor i tota l'ànima”, apunta la germana **Clara Fernández**. És una de les onze germanes d'aquesta fraternitat de la comarca de la Selva. La comunitat va acceptar l'encàrrec des de la humilitat que les caracteritza.

Les fan amb retalls de roba i vetes que tenien en estoc. Anys enrere una de les germanes havia proveït una fàbrica de Girona, amb vànoves i edredons. Les mascaretes resultants no serveixen per a l'atenció directe del personal sanitari de la clínica, però la directora del centre mèdic que les va sol·licitar fa de pont. I s'encarrega de distribuir-les com una primera barrera entre la població més necessitada.

“Abans que es decretés l'alarma sanitària, ens van dir que no tenien mascaretes ni recursos”, explica Clara Fernández. Així és com els va donar una mostra i, a poc a poc, entre tres de les germanes ja n'han fabricat un centenar. Tot a mà. Amb la crisi del coronavirus, la comunitat ha passat d'elaborar les formes per l'eucaristia, que [distribueix](#) el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, a cosir mascaretes.

“Fem el que podem”, hi afegeix la germana clarissa **Mercè Ruiz**. La trucada l'ha enganxat a mig passar el rosari. Aquests dies han tancat l'hostatgeria i [preguen a porta tancada](#), seguint les indicacions de les autoritats sanitàries. Unes poques

cusen mascaretes. I totes encomanen la crisi sanitària a Déu. És el seu dia a dia. “Ho vivim amb molta pau i fem molta pregària per tota aquesta situació”, diu la germana Mercè.

Santa Clara i la pregària per protegir la ciutat d'Assís

La germana Clara Fernández valora des de Vilobí d'Onyar què hauria fet la fundadora de les clarisses: “**Santa Clara** hauria fet el mateix, intentar col·laborar de la millor manera possible, sobretot amb les persones que no tenen tants mitjans i pregar”, valora. Explica que “és el que va fer quan Assís va ser envaït: va pregar amb tot el cor i tota l'ànima perquè el Senyor protegís la ciutat i els seus conciudadans”.

També considera que “hauria pregat molt per la gent que des de la ciència està intentant lluitar contra aquesta malaltia”. I és el que fan elles avui: “Intentem pal·liar necessitats materials i posar molta passió en la pregària per demanar la protecció i l'ajut de Déu, tan espiritualment com a nivell de ciència”, explica Fernández.

El contagi de la solidaritat

Ara es parla molt de bé comú i de tenir en compte els altres. En aquest estil de vida, en la fraternitat, l'orde de les clarisses hi està ben entrenat: “Veiem que això que intentem viure en el dia a dia, en els moments de crisis importants, és la manera amb què hauríem de viure tothom”.

Valora com a fet positiu les iniciatives i mostres de generositat social que van coneixent. “Gràcies a Déu la fraternitat s'està manifestant: cada dia arriben notícies de gent ben solidària”. Entre molts exemples possibles, el de la comunitat de germanes clarisses de Badajoz. Han replicat la mateixa idea. Hores d'ara també cusen mascaretes per a les persones que viuen al carrer.

“Des de Càritas els van demanar que fessin mascaretes com fèiem nosaltres”. Un material que fan arribar “a tota aquesta gent que de vegades no veiem”, hi afegeix Clara. “Entre el poc de moltes persones i el molt d'altres aconseguirem sortir d'aquesta situació, si Déu vol”.